

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 591/2015
09.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.С. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Окружног суда у Лесковцу К.бр.93/07 од 12.12.2007. године и Врховног суда Србије Кж I 844/08 од 10.06.2009. године и против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Кв.бр.180/10 од 18.08.2010. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.879/10 од 15.09.2010. године и решења Вишег суда у Лесковцу Кв бр.279/11 од 06.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж2 бр.107/12 од 12.03.2012. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Окружног суда у Лесковцу К.бр.93/07 од 12.12.2007. године и Врховног суда Србије Кж I 844/08 од 10.06.2009. године и против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу Кв.бр.180/10 од 18.08.2010. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.879/10 од 15.09.2010. године и решења Вишег суда у Лесковцу Кв бр.279/11 од 06.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж2 бр.107/12 од 12.03.2012. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Лесковцу К бр.93/07 од 12.12.2007. године, окривљени Д.Н. оглашен је кривим, заједно са окривљеним М.В., за кривично дело изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 30. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, и сам још и за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1-једне године и 2-два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 28.09.2007. године до 12.12.2007. године. Истом пресудом, окр. Д.Н. изречена је мера безбедности одузимање предмета и то једне ручне бомбе „...“, и окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 20.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Врховни суд Србије, пресудом Кж I 844/08 од 10.06.2009. године, уважењем жалбе Окружног јавног тужиоца у Лесковцу преиначио је пресуду Окружног суда у Лесковцу К 93/07 од 12.12.2007. године, у односу на окр. Д.Н. само у погледу одлуке о казни тако што је овом окривљеном за кривично дело изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 30. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од две године и узимајући као правилно утврђену казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, окр. Д.Н., за наведена кривична дела за која је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2-две године и 2-два месеца, уз урачунавање окривљеном времена проведеног у притвору од 28.09.2007. године до 12.12.2007. године, док је жалбу браниоца окр. Д.Н. одбио као неосновану и првостепену пресуду (у односу на овог окривљеног) у непреиначеном делу потврдио.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кв бр.180/10 од 18.08.2010. године, одбачен је захтев браниоца окривљених М.В. и Д.Н., адв. Н.С. за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж I 844/08 од 10.06.2009. године, којом је преиначена само у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Лесковцу К бр.93/07 од 12.12.2007. године.

Апелациони суд у Нишу, решењем Кж2 бр.879/10 од 15.09.2010. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљених М.В. и Д.Н., изјављену против решења Вишег суда у Лесковцу Кв бр.180/10 од 18.08.2010. године.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кв бр.279/11 од 06.01.2012. године, одбачен је захтев браниоца окривљеног Д.Н., адв. Н.С. за понављање кривичног поступка завршеног правноснажном пресудом Врховног суда Србије у Београду Кж I 844/08 од 10.06.2009. године, којом је преиначена само у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Лесковцу К.бр.93/07 од 12.12.2007. године.

Апелациони суд у Нишу, решењем 13 Кж2 бр. 107/12 од 12.03.2012. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног Д.Н., изјављену против решења Вишег суда у Лесковцу Кв бр.279/11 од 06.01.2012. године.

Бранилац окр. Д.Н., адв. С.С., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда и правноснажних решења, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће укинути пресуду Окружног суда у Лесковцу К бр.93/07 од 12.12.2007. године и пресуду Врховног суда Србије Кж I 844/08 од 10.06.2009. године и вратити предмет на поновно одлучивање, односно којом ће укинути правноснажна решења Вишег суда у Лесковцу Кв бр.180/10 од 18.08.2010. године и Кв бр.279/11 од 06.01.2010. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.879/10 од 15.09.2010. године и 13Кж2 бр.107/12 од 12.03.2012. године и вратити предмет на поновно одлучивање или којом ће преиначити побијана правноснажна решења Апелационог суда у Нишу тако што ће усвојити поднете жалбе браниоца окр. Д.Н. изјављене против означених првостепених решења Вишег суда у Лесковцу и дозволити понављање кривичног поступка према окр. Д.Н. завршеног

правноснажном пресудом Врховног суда Србије Кж I 844/08 од 10.06.2009. године.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу члана 486. и 487. Законика о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11...55/14) (у даљем тексту: ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адв. С.С., је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог Законика (члан 74; члан 438. став 1. тач.1) и 4) и тач.7) до 10), и став 2. тачка 1), члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст.3. и 4) учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

У конкретном случају, из списка предмета утврђује се да је окр. Д.Н. правноснажну пресуду Врховног суда Србије Кж I 844/08 од 10.06.2009. године, лично примио дана 04.12.2009. године, као и да су окр. Д.Н. достављена побијана правноснажна решења Апелационог суда у Нишу, и то решење Кж2 879/10 од 15.09.2010. године путем огласне табле Вишег суда у Лесковцу дана 01.12.2010. године, док је решење 13Кж2 107/12 од 12.03.2012. године, окривљени лично примио дана 21.05.2012. године.

Према наведеном, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., поднет је против означених правноснажних одлука по протеклу законом прописаног рока за подношење истог, из члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**